

Lp.	Kategoria i rodzaje substancji zanieczyszczających	Oznaczenie	Jednostka ładunku
1	2	3	4
4	Zanieczyszczenia w ściekach z sanatoriów i szpitali o charakterze zakaźnym	BZT ₅	1 kg O ₂
1	IV kategoria Związki organiczne w ściekach z mleczarni, zakładów przeróbki mleka i produkcji kwasu cytrynowego	BZT ₅	1 kg O ₂
2	Ścieki z papierni i ścieralni	zawiesina	1 kg
3	Związki organiczne w ściekach z rzeźni, browarów, roszarni lnu i konopi, gorzelni, przetwórci warzyw, owoców, mięsa itp. zakładów	BZT ₅	1 kg O ₂
4	Substancje organiczne w ściekach bytowo-gospodarczych	BZT ₅	1 kg O ₂
1	V kategoria Miał węglowy, koksik, piasek, il, glina, żendra oraz pyły z produkcji przemysłowej	zawiesina	1 kg
2	Sole w wodach kopalnianych, w wodach ze stacji uzdatniania oraz z produkcji wody	sucha pozostałość	1 kg

253

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1962 r.

w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

Uposażenie zasadnicze.

§ 1. 1. Ustanawia się dla techników i uprawnionych techników dentystycznych zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota miesięcznego uposażenia zasadniczego w złotych
I—T	1.100
II—T	1.200
III—T	1.300
IV—T	1.500
V—T	1.600
VI—T	1.650—2.000

2. Technicy dentystyczni otrzymują w ciągu pierwszych dwóch lat pracy po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu uposażenie w wysokości określonej dla stawki I—T,

po dwóch latach — w wysokości określonej dla stawki II—T, po 5 latach — w wysokości określonej dla stawki III—T, po 10 latach — w wysokości określonej dla stawki IV—T, po 15 latach — w wysokości określonej dla stawki V—T.

3. Uprawnieni technicy dentystyczni otrzymują uposażenie w wysokości określonej dla stawki VI—T.

§ 2. 1. Przejście do wyższej stawki uposażenia następuje z dniem pierwszym miesiąca następującego po nabyciu uprawnień do stawki w myśl § 1 ust. 2.

2. Technikom dentystycznym wlicza się do wymaganego stażu pracy wymienionego w § 1 ust. 2 okresy wykonywania czynności fachowych przed uzyskaniem uprawnień zawodowych.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określi szczegółowe zasady i tryb obliczania okresu pracy stanowiącego podstawę przejścia do wyższej stawki uposażenia.

§ 3. 1. Uposażenie określone w § 1 ust. 1 technicy i uprawnieni technicy dentystyczni otrzymują przy zatrudnieniu w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze mniejszym niż określony w ust. 1 wypłaca się uposażenie za godzinę stanowiącą 1/175 uposażenia określonego w § 1 ust. 1.

Wynagrodzenie ryczałtowe.

§ 4. 1. Technikom dentystycznym wykonującym zawód dłużej niż rok oraz uprawnionym technikom dentystycznym wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe:

- 1) za protezy zębowe i aparaty ortodontyczne, wykonane bezbłędnie ponad obowiązującą normę — według zasad i w wysokości określonej w ust. 2—4, z tym że nie dotyczy to zatrudnionych w protezowniach, w których ze względu na charakter pracy nie mogą być ustalone normy;
- 2) za wykonywanie czynności nie normowanych z zakresu ortopedii szczękowej, a należących do podstawowych obowiązków danego pracownika — w wysokości 400 zł miesięcznie.

2. Do obowiązującej normy, po której wykonaniu przysługuje wynagrodzenie określone w ust. 1 pkt 1, mogą być zaliczone tylko protezy zębowe i aparaty ortodontyczne wykonane bezbłędnie.

3. Dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe określone w ust. 1 pkt 1 wynosi:

- 1) za laboratoryjne wykonanie protezy zębowej — 50 zł,
- 2) za kliniczne wykonanie protezy zębowej — 15 zł,
- 3) za laboratoryjne wykonanie jednostki obliczeniowej aparatu ortodontycznego — 10 zł.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali obowiązujące normy wykonania protez zębowych i aparatów ortodontycznych, a także protezownie (zakłady), w których nie ustala się norm.

Dodatki specjalne.

§ 5. 1. Technikom i uprawnionym technikom dentystycznym zatrudnionym w protezowniach dentystycznych lub ortodontycznych przysługują dodatki specjalne w wysokości:

Stawka uposażenia	Stawka dodatku w złotych
I—T	115
II—T	125
III—T	140
IV—T	155
V—T	155
VI—T	195

2. Technikom i uprawnionym technikom dentystycznym zatrudnionym w zakładach lub protezowniach przeznaczonych wyłącznie dla osób chorych na gruźlicę oraz technikom i uprawnionym technikom dentystycznym zatrudnionym w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej przysługują dodatki specjalne w wysokości:

Stawka uposażenia	Stawka dodatku w złotych
I—T	230
II—T	250
III—T	280
IV—T	310
V—T	310
VI—T	390

Dodatki za pracę w przychodniach i ośrodkach zdrowia.

§ 6. 1. Uprawnionym technikom dentystycznym zatrudnionym w przychodniach lub ośrodkach zdrowia poza zakładami wymienionymi w § 5 przysługuje dodatek do uposażenia w kwocie od 150—300 zł miesięcznie w zależności od wyników pracy uprawnionego technika dentystycznego.

2. Wysokość przyznanego dodatku może być obniżona do dolnej jego granicy od najbliższego pierwszego dnia miesiąca.

3. O wysokości dodatku określonego w ust. 1 decyduje organ uprawniony do zawarcia umowy o pracę w porozumieniu z właściwą radą zakładową bądź delegatem związkowym.

Dodatki kwalifikacyjne.

§ 7. 1. Technikom i uprawnionym technikom dentystycznym, którzy po uzyskaniu uprawnień zawodowych odbyli doksztalcenie w zakresie ortodoncji organizowane przez Centralny Ośrodek Doskonalenia Średnich Kadr Medycznych i są zatrudnieni zgodnie z kierunkiem odbytego doksztalcenia, przysługuje dodatek kwalifikacyjny w wysokości:

- 1) 150 zł miesięcznie — jeżeli doksztalcenie podyplomowe trwało co najmniej 3 miesiące,
- 2) 300 zł miesięcznie — jeżeli doksztalcenie podyplomowe trwało co najmniej 6 miesięcy.

2. Dodatek kwalifikacyjny przysługuje tylko w okresie wykonywania czynności uzasadniających wypłatę dodatku. W razie zaprzestania tych czynności pracownik traci prawo do dodatku z dniem ich zaprzestania.

Dodatki funkcyjne.

§ 8. 1. Tabelę stanowisk, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków określa załącznik do rozporządzenia.

2. Jeżeli technikowi lub uprawnionemu technikowi dentystycznemu na okres przekraczający 3 miesiące powierzono zastępcze pełnienie obowiązków na stanowisku, z którym jest związany jest dodatek funkcyjny, wówczas przysługuje mu dodatek funkcyjny przewidziany dla stanowiska, na którym pełnił obowiązki od dnia ich pełnienia.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może ustalić stanowisko nie przewidziane w tabeli stanowisk, a także określić dodatek funkcyjny przywiązany do tego stanowiska.

Zasady wypłacania dodatków do uposażeń.

§ 9. Dodatki specjalne, kwalifikacyjne oraz za pracę w przychodniach i ośrodkach zdrowia w wysokości określonej w §§ 5—8 wypłaca się pracownikom zatrudnionym w wymiarze godzin określonych w § 3 ust. 1; pracownikom zatrudnionym w mniejszym wymiarze godzin wypłaca się dodatki obliczone przy odpowiednim stosowaniu przepisu § 3 ust. 2.

§ 10. Technik i uprawniony technik dentystyczny może pobierać tylko jeden dodatek specjalny i jeden dodatek funkcyjny, w razie zaś zbiegu dodatków uprawnionemu przysługuje dodatek wyższy.

§ 11. 1. Dodatki funkcyjne wypłaca się miesięcznie z góry.

2. Dodatki specjalne i kwalifikacyjne wypłaca się miesięcznie z dołu.

§ 12. 1. Dodatek specjalny, kwalifikacyjny oraz funkcyjny nie przysługuje technikowi i uprawnionemu technikowi dentystycznemu, zawieszonemu w pełnieniu obowiązków służbowych.

2. Technikowi i uprawnionemu technikowi dentystycznemu, który przez okres 3 miesięcy nie pełni obowiązków służbowych uzasadniających prawo do dodatków, mogą być one wypłacane tylko za zgodą organu sprawującego bezpośredni nadzór nad zakładem.

3. W razie przeniesienia do pracy w komórce organizacyjnej, w której przysługuje dodatek specjalny, technik i uprawniony technik dentystyczny ma prawo do tego dodatku z dniem przeniesienia.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 13. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 października 1956 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 204 i z 1958 r. Nr 43, poz. 206).

2. Zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie § 2 ust. 3 rozporządzenia określonego w ust. 1 — do czasu wydania odpowiednich przepisów wykonawczych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia i Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Finansów.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1962 r. (poz. 253).

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny w złotych
1	Kierownik protezowni dentystycznej lub ortodontycznej	
	a) produkującej do 2.640 protez rocznie	200
	b) produkującej do 5.280 protez rocznie	250
	c) produkującej powyżej 5.280 protez rocznie	350
2	Zastępca kierownika protezowni	
	a) produkującej do 5.280 protez rocznie	200
	b) produkującej powyżej 5.280 protez rocznie	250
3	Kierownik pracowni technicznej w protezowni	
	a) produkującej do 5.280 protez rocznie	150
	b) produkującej powyżej 5.280 protez rocznie	200

254

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1962 r.

w sprawie terenowych organów państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa specjalnego w zakresie komunikacji.

Na podstawie art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „objekty budowlane budownictwa kolejowego, drogowego i lotniczego” należy rozumieć obiekty określone w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie budownictwa specjalnego (Dz. U. Nr 35, poz. 176 i Nr 40, poz. 208).

§ 2. Dla obiektów budowlanych w zakresie budownictwa kolejowego funkcje terenowych organów państwowego nadzoru budowlanego pełnią dyrekcje okręgowe kolei państwowych.

§ 3. Dla obiektów budowlanych w zakresie budownictwa drogowego funkcje terenowych organów państwowego nadzoru budowlanego pełnią:

- 1) w stosunku do dróg państwowych — wojewódzkie zarządy dróg publicznych,
- 2) w stosunku do dróg lokalnych i dróg zakładowych — właściwe do spraw drogowych organy prezydentów powiatowych rad narodowych.

§ 4. Dla obiektów budowlanych w zakresie budownictwa lotniczego terenowym organem państwowego nadzoru budowlanego jest Zarząd Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz